

Tady se budete chovat, hlouště!
Jdeme, který budeme, ktejdejde!
Ukraínčí patané!
Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.
Nepokojeme zero mi a Ukraínci se v posledních týdnech stupniují.
Část Romůn hlasitě vystupuje proti Ukraínců v Česku.
Požadují větší bezpečnost.
V nově přichozí je podle jejich slov taky vytlačují zubitoven.
Pětí mezi Romy a Ukraínci bude řešit speciální skupina expertů.
Když se stane nějaký incident, tak aby jsme měli do přenastavenou komunikaci a akčnost.
Frustracie naštvání, vztek, taky demonstracie pochody a plnodezinformací.
Jak rozumět týdny trvající mu napětí mezi některými Ukraínci a některými Romy?
A dělá s tím něco vláda?
Vtám se Barbory ve Gryhtové odbornice na radikalizaci a extremismus spražské čevé úté.
Dnes je úterý, 25. července.
Dobrý den, vítejte u nás do Vinohradské 12.
Krasný dobrý den.
Těsně před víkendem se odehrála v brně na ceilu Rvačka.
Kvůli které policie posleze obviděla tři lidi, jsou to všichni češi.
Nicméně na sociálních sítích se jhnet po tom, co se to před víkendem stalo dlouze spekulovalo,
že šlo opět o konflikt mezi některými Ukraínci, některými Romy.
Nemáte pocit, že už to vidíme úplně všude?
Rozumím o táce.
Ono jsou odřejmě ty události na tom ceilu,
jsou takovým pokračováním učitých incidentů a konfliktu,
kterými jsme vlastně s vědky, které se odehrávají a priority,
zatím pouze na sociálních sítích.
A ono to tak někdy bývá, že ta skupina, které se to dotýká,
potom tak trochu vyhledává konflikty a incidenty a snaží se,
je možná interpretovat odlišným způsobem a možná dělat ty přčasné závěry.
I když vlastně nevíme, co se na tom ceilu odehrává,
jaká byly ty aktéři nebo kdo byl konkrétně tím výníkem.
A to je takový fenomen i řekněme učitých konspiračních teorií
klienických, takových fantazí, které bohužel,
teď se nám poměrně šíří právě v tom prostředí internetu
a na sociálních sítích.
No, ale aby to nevypadalo, že to nějakým způsobem zlechču,
to bych samozřejmě vůbec nerad to napětí mezi Ukraínci a Romy,
a ta situace je velmi vejeskalovaná.
Myslíte se, že jde o největší střed dvou menšin
na české muzimí, který pamatujeme?
Nemyslím si, nebyla bych tak pesimistická tady v tomhle ohledu.
Nicméně, zase je to umocňováno, jednak samozřejmě
medializací a pozorností, která vlastně je těmto konfliktům věnována.

Ze strany bohužel, nejenom té romské menšiny,
ale dá se říct, že v tady této události
si přiživuje spoustu dalších subjektů.
Jedná se zejména o některé představitele
extrémistických organizací,
a stejně tak populistických subjektů
a nebo i různých pro kremleských
nebo pro ruských dezinformačních webů a portálu.
Pojďme postupně, to napětí ze těmi komunitami
Ukraínců a Rumů, roste minimálně od začátku června.
Kdybyl v breně zavražděn Mladý Rom, Nikolas,
pachatelem byl cizinec, my do teď nevíme,
jaké národnosti byl podle nepotvrzených informací, to byl Ukrajinec.
A tehdy to všechno začalo.
O té dobytí bylo několik demonstrací, pohodu,
před úřadem vlády se demonstrovalo,
v krupce se demonstrovalo.
Máte pocit, že za ty dva měsíce
ta situace je horší, lepší.
Tak lepší rozhodně není.
A máte pravdu, že ta událost v breně
byla takovým spuštěním mechanismem,
který vlastně inicioval ty demonstrací
a tu aktivizaci romské menšiny.
V brně se zhorší vztahy mezi místními romy
a Ukrajenci rozbuškou byla smrt tři a 20 letého mladíka.
Tenovří konfliktu s cizimsem utrpil smrtelná poranění nožem.
Prajčov dýchus, to byla liásna vražda,
byli tam ty Ukraínci.
Nám měli ukraíncky menšině, není jedno, co se stalo.
Bylo zmařen lidský život a my jsme proti jakým okory v náselí.
Na jednu stranu dá se spekulovat o tom,
do jaké míry skutečně to byla jenom záminka,
ten samotný incident pro takovýto aktivizmus.
Na druhou stranu, do jaké míry skutečně
ta romská menšina se třeba cítí frustrovaná,
nebo diskriminovaná, nebo se chce upozornit nějakým způsobem
na svoje třeba nějaké problémy, nebo nějaké otíže.
Problemem je a může to mít nějaké další bezpečnostní dopady
i důsledky, pokud jsem na toto jednání,
kde bude včas reagovat a nebudou se tyhle fenomény pojmenovat.
Může to ve zprávy k té celkové radikalizaci,
nejnom té romské menšiny, ale může se to samozřejmě
rošířit i do celé společnosti.

A padnout ten mechanismus, které radikalizace je tedy jaký,
když jste říkala, že to může vyrad z nějakých
dlouhodobých frustrací?
Přesně tak, radikalizace je vnímá na určitý proces.
Byhem něhoš jednotlivéca nebo skupina se podlivem
ať už nějakého ideologického proudu,
nebo nějakého světo názoru, nebo nějakého myšlenkového konstruktu
začne pozvolna přibližovat násilí začného,
obhajovat, začne ho nějakým způsobem šířit,
začne k němu vyzívat, takových těch nejextrémějších
opravdu variantách dochází i k jeho realizaci.
A my jsme toho vlastně v současné době fenoménem.
Byť v rámci radikalizace toho procesu jsme na těch
nejnižších úrovních, na těch nejnižších stupních,
když za tím vlastně cítíme, jak to vře nějakým způsobem,
vlastně v rámci to minority.
A ono to tak bývá a bylo i v milosti,
že právě tím spouštěčem může by takový to incident.
Byť o něm máme ještě konkrétní informace,
byť se za tím o tom spekuluje.
A tím spouštěčem často bývají i dezinformace
i v podstatě nějaké případy, které jsou nepotvrzene.
Já vlastně sleduju tohle situaci už prakticky od té doby,
kdy vlastně ty konflikty začli se šířit,
začli nějakým způsobem akcelarovat.
Sleduju i aktivitu vlastně romské menšiny na sociálních sítích
a zleduju tam ty hlavní protagonisty i to, co tam zaznívá.
A má to skutečně takový charakter podniecující se radykalizace,
kterou se snaží šířit i do dalších, v podstatě spektr.
Nudno podotknout, že ani ta romská komunita
nyní v tomhle úplně jednotná.
Bylo by zase velmi zavádějící,
abychom tohle paušel jezoly,
protože jak sleduju ty komentáře i ty jednotlivé příspěvky,
tak skutečně tě jednotliví aktéry nejsou jednotní.
Někteří vystupují s tím, že násilí opravdu není řešení
a že na základě jednoho incidentu, který ještě není prošetřený,
protože závěry od policie ani těch kompetentních orgánů nemáme,
tak se nedá hned okamžitě přistupovat, jakékoliv formě násilí.
Proto je taky důležité vždy říkat někteří romové.
Čestně tak.
Kdybych nás příhal vedle sebe záběry z krubky,
kde demonstrovala Džoninská strana,
a vedle toho přišnul záběry,

když jsme věděli teď nebo částech záběrů,
tak to bude vlastně vrátupé identicky.
Novinář a hudebník Patrick Banga.
Tak budeš veli bylásilát, ty důležitou černá síla.
Zatím to není tak, že Ukrajenci jezdějí na romské sídliště,
k romským domům a tam vyhrožují.
Romský aktivista Jaroslav Mikoč.
Zatím teď to dělej romové.
K těm frustracím, já jsem viděl příspěvek Markéty Kotsmanové,
která se vnuje výzkum radikalizace
v kontextu Romů ve Střední Evropě
a taky na západním Balkáně.
Na Twitter teď budu citovat,
stát dlouhodobě neřeší zlepšení struktuálních
podmínek života Romů a nápravu rasizmu.
Po příchodu ještě zranitelnější skupiny,
které se dostává pomoci státu i podpory odvěžních občanů,
se u Romů dostavil ještě větší pocit bez moci.
To je ta relativní deprivace.
Když nemusí až tak vadit, když jsme na tom špatně,
ale pokud jsme na tom ještě hůř,
vzhledem k někomu, kdo se je vybit ve slapsší pozici,
není tu doma, brchá před válkou,
tak to naši frustraci zvýší.
Mluví samozřejmě o ukrajinských uprchlících,
souhlasila byste s tímhle tvrzením?
Dílčím způsobem bych souhlasila.
Rozhodně musím dát za pravdu,
že v Okamžiku, když se tady objeví nějaká skupina,
nová, že už jsme, konec konců, světky,
které v nějaké tí živé situaci,
a teď si jí věnuje nadměrná pozornost,
tak to může to vybrané etnikou
nebo vybranou část společnosti
v nějakým způsobem frustrovat,
protože mají pocit, že na jednu jejich potřeby
teď nebudou vyslyšené,
nebo že si jim nevěnuje dostatečná pozornost.
To může být zdrojem, jaké si je deprivace.
Na druhou stranu
nesouhlasím plně s tvrzením,
že stát dlouhodobě se
nevěnuje projevům atušarasyzmu
nebo obecně pomocí romské menšiny

i to téma, které se dlouhodobě
řeší na vládních
i nenvládních úrovních.
Máme tady jednoznačně nastavené
právní předpisy a
současnou platnou legislativu,
která jakékoliv projevy,
které podněcují krasistickému
čí jenému chování vstíhá,
a věnoje se to mojej policie,
ČR, a samozřejmě existuje
i nespočede dalších projektů,
které se snaží o větší integraci
romské komunity, o vzdělávání,
o šíření nějaké osvěty
a úbec do to začlenění
do té společnosti.
Takže je tam několik věcí,
se který měl zesouhlasit,
některá bych trochu malinko relativizoval.
Na druhou stranu problémem je nadále
například segregace
ve školách, nebo když si vezmeme
lokality na periferích
republiky, ve kterých romové
komunity žijí zároveň
myslím, že to říkala
vládní zmocně k neprávě pro romsku menšinu
Lucie Fouková, že se romové cítí být občany
druhé kategorie, tak proč si myslíte,
že to tak je?
Zazněle to a rozhodně tím nechci říct,
že všechno je úplně ideální
a že tady nejsou přinámi nějaké výzvy,
které musíme reflektovat.
Samozřejmě je problematiká segregace
a vyčlenování ať už romských dětí
příklad ze školu předsudky
vlastně učitě nějaké sociální stereotypy
a samozřejmě i v minulem
období jsme byli i světky samozřejmě
napadání Romů ze strany
různých extremistických organizací,
či jednotlivců.

Je to hluboci zakořeněný fenomen
vlastně i v České společnosti
byť samozřejmě opět nechci zvečňovat
a týká se to samozřejmě vybraných
jednotlivců či skupin.

Takže romové rozhodně byly
učitou vulnerabilní zranitelnou
skupinou, na kterou byla vlastně
hlavivou zločinou z nenávistí
v erbálním i neverbálním útoku
a samozřejmě jsou tam i učité předsudky
v rámci široké populace, které vedou
k diskriminaci, tak rozhodně
tyhle ty problémy je zapotřebí řešit.

Ta segregace je opravdu velmi nešťastná
vyčlenění v postatě
romský děti do speciální škol
nebo do škol, kde
opravdu tvoří tu majoritní část
není dobrá cesta.

Skutečně předpokladem
takové míromlovné tolerantní
pročnosti a to pochopení těch
odlišností je v postatě integrace.

Je integrace a samozřejmě
takový otevřený dialog a pochopení
těch strane navzájem, protože
jakýkoliv národ, jakýkoliv odnikom
má samozřejmě svoja specifika,
tě jsou kulturně, tě jsou jazyková,
už jsou zvyklostní, ale musí se o to
mluvit a vškeráta segregace
může právě vezd opět
zase k tomu tématu, který mluvíme
kradikalizaci.

Nemluvili o diskriminaci segregaci,
pro ministerstvo školství
v ní se píše, že 130 segregovaných
škol, kde Romové tvoří minimálně
třetinu žadstva, stále existuje
v České republice té obrovské množství.

Tak si tak prostě lajcky říkám,
jestli teď Romové nejhim nemůžou
být prostě jednodušen naštvání, když

vidí, že pobáha ceda?
Ta určitá míra našťvanosti,
jak jste řekl, nebo to je
prostrace. Netvrdím,
že není pochopitelná, ale ono to
není tak jednoznačné, ten problem
já si myslím, že nalze
úplně srovnávat tu situaci Romu
v České republice, se situací
válčných uprchlíků, nechtěl bych
přesně. A tohle je
zapotřebí taky zmínit a taky pojmenovat.
A to tam má možná
v tom takovém veřejném dialogu trošku
chybí, že tohle by si mělo
skutečně otvírat a ukazovat
za těmi uprchlíky z Ukrajiny
konkrétní lidské příběhy,
aby to bylo i srozumitelnější
pro tu nejenom romskou komunitu,
které se teď objevují
na těch sociálních sítích a diskusních forech,
kde se nějakým způsobem prezentují
třeba ty romské authority, nebo
takové ikonické postavy, který je na sloucháno
a které živě tam streamují a
nějakým způsobem zvěřejňují svoje názory,
tak je zapotřebí na toto konkrétně
poukázat. Problem ještě
jeden, který bych možná zmínila,
že v rámci těch sociálních sítí a tušíření
těch nepotvrzených informací
nebo skutečně i dezinformací
opravdu můžou iště další subjekty zneužívat.
Paradoxně to mohou být právě
i ty extrémistické organizace, nebo
jejich představitelé, který dřívě cílili
právě na ty Rómy.
A mohou nebo to dělají?
Pustatě to i dělají. Už to dělají.
Děje se to. A že potom zneužívají
třeba právě i té informační zranitelnosti
v těch romských komunitách, kdy se jim nedostává
tolik aktuální správ a oni

mohou pocouvat nějaký svůj narrativ.
Rozhodně, opěto, nechci
zobecňovat a nechci
pochybňovat digitalní gramotnost
nebo schopnost práci s informacemi
a nechci to použít k nějaké etnikou
nebo nějaký vybraných sociální segment.
Ale obecně žijeme opravdu v době,
kdy jsme zahlcení informacemi
a dá se pochopit,
že pro širokou veřejnost
včetně i té skupiny Romů
to může být někdy velmi složité
orientovat a opravdu si ověřovat,
co je skutečně pravda
a co už je opravdu taková skryta
manipulace, která mě má do vesprávy
k nějakému radikálnímu holání.
Zupňuje se to a už jsou útoky nejen na dospělí
ale i na děti.
A tím už se zakročít, aby jsme zakročili
celá republiku a všechny Romové,
aby si k to konečně uvědomili.
I vzali ty děti, prostě usníkali je
a tak dále prostě jechteli znaužit.
To není náhoda, to je mířený útok
o těch lidích, který to udělali.
To byl mířený útok na Romy
a můžu si dovolit říct, že je rasycky útok.
Na druhou stranu byly to právě někteří Romové,
kteří se na jedné, nemo minimálně jedné
z těch demonstrací spojili
s představiteli dezenformační scény.
Právě, říkám je to takový paradox
a v podstatě je to možná i učitý precedence
protože něco podobného jsme za tím
a tady nezažili.
Když jako jsem zmíněla, že Romové byly vždy
takovým tím cílem v podstatě
těch extrémistických výpadů
a rasově motivovaných tresných činů
a ty se tedy vlastně objevovala skupina,
která se teď sama stala trčem
a ono to zase odpovídá

takovému konstruktu radikalizace
protože v rámci radikalizačního procesu
se vlastně stává to,
že ta vybraná skupina, jak jste řekl
naštvaných lidí, ať už je
skupinou kdokoli, si potřebuje
ukázat nějakého společného nepřítele
problému, se kterými se tady v současnosti potíkáme
a tady je už vlastně k jenom
kruček k tomu, aby se vlastně
legitimizovala násiví na představiteli
takové skupiny, a je tam takový jednoduchý
algoritmus v rámci té radikalizace,
který vlastně říká
zlikvidu s ničím nebo nějakým způsobem
skupinou odstraním a tím vyřeším veškeré
poroblémy, což je samozřejmě
velmi jednoduché a
funguje to v rámci toho manipulativevního procesu
ale současně z pohodu bezpečnosti je to
velmi rizikoval. A pardon, my si myslíte, že
jsme kruček od toho?
Nedvrdila bych, že kruček, opravdu
tedy jsme byli světky jen několika
takových excesivních incidentů,
ale rozhodnil ze říci, že ta nálada
ať už se to týká romského etnika
nebo se to týká celé spoličnosti
je do určité míry rozhytřela
a ono na to má vliv iště spoustu dalších
samozřejmě okolností i
ty důsledky, se kterými se potíkáme
z doby covidové a postcovidové
ekonomická existenční situace,
která zasáhla poměněň
širokou část veřejnosti,
širokou část populace, samozřejmě
inflace, zdražování a taková ta nejistota.
A všechny tyhle ty fenomény,
tyhle atributy, který se menovala,
jsou poměněň takovým významnými akcelerátory
radikali zašních procesů
ať už se to bude odhráva kdykoliván světi.
No pojďme tedka tedy na ten druhý

břech respektuje na tu druhou stranu
a to těžší, jestli
se ukrajíci v Česku teď nemají důvod bát
právě proto, že se tu radikalizuje
možná určitá skupina
lidí romského tynika.
Já bych to neviděla asi úplně tak dramaticky.
Zlediska ale dlouhodobé
perspektivy, pokud
bychom na toto situaci nerágovali
ať už s pohledu
samozřejmě vládních představitů
ale samozřejmě i dalších platform
tak by ten problém mohl
těžký narůstat.
A tedy jedno velké riziko,
o nás to mlu říká tak zvědně
reciproční radikalizace.
Jedna forma radikalizace může iniciovat
i tu druhou a to k lidně
i na té straně těch ukrajinských uprchlíků
které tady máme.
Byť zatím nezaznamenáváme takové tendence
že by došlo k nějakým
meziethnickým mezinárodnostním
v postatě tady konfliktu
v nějakém velkém rozsahu
tak bych rozhodně tu situaci nepoceňoval.
Já jsem zaznamenal
citaci, kterou teď přečtu
od zástupců romské ukrajinské
národnostní menšiny
v radě vlády pro národnostní menšiny
a oni společně se vyjádřili tak
abychom nedovoleli, aby se incident
stal zámenkou, ten incident,
který se stal na začátku června
aby se stal zámenkou pro konflikt,
který ve společnosti rozmíchávají
extremisté a osoby podporující
společenské nepokoje, samozřejmě do hromady
odsoudili to, co se děje nicméně.
Uprchli před válkou, před věcmi,
které si ani nedokážeme představit, máme to

zprostředkované médy
a už to mnohli stačí na to, abychom
se samistou cítili, jako
takže ty lidé jsou skutečně
jako v nezávidění hodné situaci.
A přejdou do země, která ji má poskytnout
bezpečný prostor, jak se ti lidé
pak mají cítit.
Jsou potom napadány
ukrajinské úbytovny, nebo místa, kde žijí
a tak dále to samozřejmě je důvod
o nějakým obavám, o svůj život, o své zdraví
přirozeně to u vybraných
jednotlivcům může vés k nějakým
pocitům strachu.
Zatím si myslím, že to
není v tak velké míře, aby to
skutečně vedlo zase k nějaké
panice nebo historie na straně těch
ukrajinských uprhlíků, jak už jsem zmíněla
bylo to několik, zatím incidentů.
Ale jde o to, abychom opravdu na to zareagovali.
Což si myslím, že asi ta nejdoužitější
věc v současné momentu a
zacílili právě na to romskou komunitu
a samozřejmě i na další představitele,
který třeba souzní tady s těmi to názory.
A hlavně a tady je
jednoznačné posilství, které by mělo
zaznívat neustále, ať už to bude
s těch koli v podstatě činitelů
nebo aktivistů, že jakákoliv
forma násilí není řešením,
ať už bude z jedné strany, nebo z druhého.
No a děje se to, reagujeme na to?
Stát vytvoří tým expertů
pro pravenci před sudečnou násilí
a bychom se minulý týden schodli
bude sparat podvládní zmocně
někdy pro lidská práva.
Zástupci Minister Stev i nezyskových organizací
se budou zabývat mimo jiné
šířením proti ukrajinských
dezinformací v romské komunitě.

V dalším budem jednání byla taky pracovní skupena,
která by se zabývala práve
lokání partici, pacieromů.

Je to dost?

Je to určitě dobrý krok, který
nálze odmítnout, nebo nálze tvrdit,
že by to bylo špatně.

Já si dovolila si lehce pochybovat,
protože já si myslím, že je třeba
jednat urychleně

a navíc roztupných a
především jít do té samotné
romské komunity a hovorit s těmi
aktivisty, který nezdílejí
tý názory.

Té radikalizované menšiny, protože ono,
jak už jsem říkala, Itáromská komunita
je v tomhle velmi heterogení
i na těch sociálních sítích se objevují
v podstatě hlasy a konkrétní osobnosti,
které naopak vybíze jasné, když se
měl vad deescalovat vlastně tu situaci
a hovorí těm samotným romům
těm svým v podstatě kolegům
kolegyněmi a říkajím, že tohleto
není cesta, že násilí nikam nepovede
že třeba o těch věcích opravdu diskutovat
a že to může mít daleko sáhledu
sletky do budoucna a může to jenom prohloubit
a dá se říct rozevřít takové
ty nůžky pomyslné, nejeno
mezi romi a Ukrajenci, ale mezi celou společnost.

Jak Vistela říkala, že to je dobrý krok
to neznílo jako, že to je dobré řešení
tak těch kroků má být víc.

Já to opokopoměrně často na roznych platformách
že vlastně prevence by byla efektivní
tak musí být dlouhodobá, musí být plošná
a rozhodně bychom neměli reagovat
jenom v okamžiku, kdy už dochází
k nějakým incidentům
ale měli bychom se na to připravovat dlouhodobě
a dá se říct, že něco podobného
se dalo do jisté míry i očekávat

protože i na těch sociálních sítích
i těch komunitách je v rámci těch
extrémistických nebo radikalizujících
se vlastně společenských skupinách
a organizacích tyhle tendence
už jsme pozorovali poměně delší dobu
ať už hovoříme o těch konspiračních teoriích
nebo pro kremelské a propaganda a podobně
takže je chce to opravdu dlouhodobě plošně
a neustrnout.

A když už se to teď děje a na prevenci
úplně nyní čas, když musíme
vyhledat nějaké řešení, respekt a prevence
pro býhat, ale teď musíme i hasit
to, co se teď děje, to napětí
má být stát nějakým mediátorem.

Tak rozhodně
rozhodně stát
pro všetnictvím, rozhodně
rozhodně, možná i
na veřejné úrovni, mediální úrovni
pozvaci respektované
osobnosti a authority
různých těch skupin
skutečně vezd, dialuk
pohovořit i o těch samotných pocitech
i o té frustracie, nabídnout nějaká
řešení. Je to vlastně učítá
forma krizové intervence.

Oni se takhle už sešli, když právě
dávali dohromady ten tým, o kterém
jsem teď mluvil tým těch expertů,
který bude fungovat podvládním
zmocně někyní pro lidská práva, ale nemyslíte
si, že to zatím bylo dostatečné.

Já bych šla i cestu těch konkrétních osobností,
které jsou v rámci třeba
i toho romského etnika, nebo
v rámci těch jiných podporovatelů
respektovány a které
vlastně mají svůj hlás, mají svůj
moc určitým způsobem.

Tak naně se i zaměřit a zacílit,
protože oni jsou v podstatě těmi hnacími

články, který radikalizují ty druhé.
Takže zaměřit se skutečně na ty,
řekněme, nejryzikovější
osoby a fenomény, které se vyskytu
jenom na těch sociálních sítích, ale v těch komunitách.
A tady opravdu být
více intenzivnější a sústředit se
na to. A upozornit je,
že i určité projevy už můžu mít i charakter,
který naplňují znaky skutkové
postatě tresných činů, ať už je to
podnecování k nenávisti nebo jiná forma
propagace násilí. Dobrá,
no tak moc díky, že jsme to mohli společně probrat.
Tak, děkuju. Na skladanou.
Tohle už je všechno z Vinohradské 12,
z pravodajského podkástu
Českého rozhlasu.
Dnes s Barborou Vegrychtovou, odborníci
na radikalizaci a extrémizmus,
s fakulty biomedicínského
inženýrství ČVUT v Praze.
Bavili jsme se o napětí mezi
některými ukrajinskými uprchlíky
a některými romy, které trvá
už několik týdnů.
I rozhlas CZ, můj rozhlas
Český rozhlas Plus, to všechno jsou
naše domovské adresy.
Najdete nás ale i ve všech podkástových
aplikacích. A znovu se uslišíme
už berzy.
Náslišenou zítra.
www.multi-multi.com